

Zbiór Orzeczeń

WYROK SĄDU (druga izba)

z dnia 28 kwietnia 2015 r.*

Dumping — Przywóz żelazokrzemu pochodzącego między innymi z Rosji — Częściowy przegląd okresowy — Obliczanie marginesu dumpingu — Zmiana okoliczności — Trwały charakter

W sprawie T-169/12

Chelyabinsk electrometallurgical integrated plant OAO (CHEMK), z siedzibą w Czelabińsku (Rosja),

Kuzneckie ferrosplawy OAO (KF), z siedzibą w Nowokuźniecku (Rosja),

reprezentowane przez adwokata B. Evtimova,

strona skarżąca,

przeciwko

Radzie Unii Europejskiej, reprezentowanej przez J.P. Hixa, działającego w charakterze pełnomocnika, wspieranego początkowo przez adwokatów G. Berrischa oraz A. Polcyn, a następnie przez G. Berrischa oraz N. Chesaites, barrister, oraz wreszcie przez adwokata D. Gerardina,

strona pozwana,

popieranej przez

Komisję Europejską, reprezentowaną początkowo przez H. van Vlieta, M. Francę oraz A. Stobiecką-Kuik, a następnie przez M. Francę, A. Stobiecką-Kuik oraz J.F. Brakelanda, działających w charakterze pełnomocników,

oraz przez

Euroalliages, z siedzibą w Brukseli (Belgia), reprezentowaną przez adwokatów O. Prosta oraz M.S. Dibling,

interwenienci,

mającej za przedmiot wniosek o stwierdzenie częściowej nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 60/2012 z dnia 16 stycznia 2012 r. w sprawie zakończenia częściowego przeglądu okresowego prowadzonego na podstawie art. 11 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 w odniesieniu do środków antydumpingowych obowiązujących względem przywozu żelazokrzemu pochodzącego między innymi z Rosji (Dz.U. L 22, s. 1) w zakresie, w jakim dotyczy ono skarżących,

* Język postępowania: angielski.

SĄD (druga izba),

w składzie: M.E. Martins Ribeiro, prezes, S. Gervasoni i L. Madise (sprawozdawca), sędziowie,

sekretarz: J. Palacio González, główny administrator,

uwzględniając pisemny etap postępowania i po przeprowadzeniu rozprawy w dniu 28 marca 2014 r.,

wydaje następujący

Wyrok

Ramy prawne

- 1 Podstawowe uregulowanie antydumpingowe stanowi rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. L 343, s. 51; sprostowanie Dz.U. 2010, L 7, s. 22) (zwane dalej „rozporządzeniem podstawowym”), które zastąpiło rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. 1996, L 56, s. 1 – wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 11, t. 10, s. 45), ze zmianami.
- 2 Artykuł 2 rozporządzenia podstawowego zawiera zasady dotyczące stwierdzenia istnienia dumpingu. Artykuł 2 ust. 11 i 12 rozporządzenia podstawowego dotyczą ustalenia marginesu dumpingu w okresie objętym dochodzeniem. Zgodnie z art. 2 ust. 12 rozporządzenia podstawowego „margines dumpingu stanowi wielkość, o jaką wartość normalna przewyższa cenę eksportową”.
- 3 Artykuł 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego normuje procedurę przeglądu okresowego. Zgodnie z tymże przepisem:

„Potrzeba utrzymywania środków może również zostać objęta przeglądem w uzasadnionych przypadkach z inicjatywy Komisji lub na wniosek państwa członkowskiego albo pod warunkiem, że upłynął co najmniej rok od wprowadzenia środków ostatecznych, na wniosek eksportera, importera lub producentów wspólnotowych, który to wniosek zawiera wystarczające dowody uzasadniające potrzebę przeprowadzenia przeglądu okresowego.

Przeгляд okresowy wszczyna się w przypadku, gdy wniosek zawiera wystarczające dowody na to, że dalsze stosowanie środków nie jest już konieczne do wyeliminowania dumpingu lub istnieje niewielkie prawdopodobieństwo kontynuacji lub ponownego wystąpienia szkody, jeżeli środki zostaną usunięte lub zmienione; albo zawiera dowody na to, że istniejące środki nie są lub przestały być wystarczające do przeciwdziałania dumpingowi powodującemu szkodę.

Prowadząc postępowanie na mocy przepisów niniejszego ustępu, Komisja może między innymi rozważyć, czy okoliczności związane z dumpingiem i szkodą uległy istotnej zmianie albo czy istniejące środki przynoszą zamierzone skutki w usuwaniu szkody poprzednio ustalonej zgodnie z art. 3. W ostatecznym stwierdzeniu tej kwestii uwzględnia się wszystkie istotne i należyte udokumentowane dowody”.

4 Zgodnie z art. 11 ust. 9 rozporządzenia podstawowego:

„We wszystkich przeglądach lub czynnościach dotyczących zwrotu ceł, prowadzonych na podstawie niniejszego artykułu, Komisja stosuje metodologię [metodę] wykorzystywaną w trakcie postępowania, które doprowadziło do nałożenia cła, pod warunkiem że okoliczności nie uległy zmianie, z należyтым uwzględnieniem przepisów art. 2, w szczególności jego ust. 11 i 12, oraz art. 17 niniejszego rozporządzenia”.

Okoliczności powstania sporu

- 5 Skarżące Chelyabinsk electrometallurgical integrated plant OAO (CHEMK) i Kuzneckie ferrosplawy OAO (KF) są spółkami z siedzibą w Rosji działającymi w sektorze produkcji żelazokrzemu będącego stopem wykorzystywanym w produkcji stali i żelaza. RFA International, LP (RFAI) jest podmiotem gospodarczym powiązany z skarżącymi. RFAI ma siedzibę w Kanadzie, oddział w Szwajcarii i jest odpowiedzialna za prowadzenie sprzedaży w Unii w imieniu skarżących.
- 6 W dniu 25 lutego 2008 r. w następstwie skargi złożonej przez Komitet Łącznikowy Przemysłu Metalurgicznego (Euroalliances) Rada Unii Europejskiej wydała rozporządzenie (WE) nr 172/2008 nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła nałożonego na przywóz żelazokrzemu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej, Egiptu, Kazachstanu, byłej jugosłowiańskiej republiki Macedonii i Rosji (Dz.U. L 55, s. 6 zwane dalej „rozporządzeniem pierwotnym”). Zgodnie z art. 1 rozporządzenia pierwotnego stawkę ostatecznego cła antydumpingowego, stosowaną do ceny netto na granicy Wspólnoty, przed ocleniem, dla produktów wytwarzanych przez skarżące, ustalono na 22,7%.
- 7 W dniu 30 listopada 2009 r. skarżące złożyły na podstawie art. 11 ust. 3 rozporządzenia tymczasowego wnioski o częściowy przegląd okresowy dotyczący jedynie dumpingu. We wniosku tym skarżące podniosły, że okoliczności, w oparciu o które wydane zostało rozporządzenie pierwotne, uległy zmianie, a zmiana ta miała charakter trwały.
- 8 W dniu 27 października 2010 r. Komisja Europejska opublikowała zawiadomienie o wszczęciu częściowego przeglądu okresowego środków antydumpingowych obowiązujących względem przywozu żelazokrzemu pochodzącego między innymi z Rosji (Dz.U. C 290, s. 15) dotyczącego jedynie dumpingu. Okres objęty dochodzeniem przeglądownym (zwany dalej „okresem dochodzenia przeglądownego”) rozciągał się od dnia 1 października 2009 r. do dnia 30 września 2010 r.
- 9 W pismach z dnia 12 stycznia i 24 marca 2011 r. skarżące udzieliły Komisji wyjaśnień w odniesieniu do struktury grupy, do której należały wraz z RFAI oraz w odniesieniu do trwałego charakteru zmiany okoliczności przywołanego we wniosku o przegląd okresowy.
- 10 W dniu 28 października 2011 r. Komisja skierowała do skarżących dokument (zwany dalej „ogólnym dokumentem informacyjnym”) zawierający zasadnicze okoliczności faktyczne i względy, w oparciu o które zamierzała zalecić zakończenie przeglądu okresowego bez zmiany środków antydumpingowych nałożonych w rozporządzeniu pierwotnym. W dokumencie tym Komisja wskazała po pierwsze wyliczenie i wielkość marginesu dumpingu w okresie dochodzenia przeglądownego i po drugie, że zmiany okoliczności, na jaką powołały się skarżące w ich wniosku o przegląd okresowy, nie można było uznać za trwałą.
- 11 W dniu 14 listopada 2011 r. skarżące przekazały Komisji ich uwagi dotyczące ogólnego dokumentu informacyjnego.

- 12 Po zakończeniu częściowego przeglądu okresowego Rada wydała rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 60/2012 z dnia 16 stycznia 2012 r. w sprawie zakończenia częściowego przeglądu okresowego prowadzonego na podstawie art. 11 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 w odniesieniu do środków antidumpingowych obowiązujących względem przywozu żelazokrzemu pochodzącego między innymi z Rosji (Dz.U. L 22, s. 1, zwane dalej „zaskarżonym rozporządzeniem”). W rozporządzeniu tym Rada zbadała w tytule „2. Trwały charakter zmiany okoliczności faktycznych”, czy zmiana okoliczności, na jaką powołały się skarżące w ich wniosku o częściowy przegląd okresowy w odniesieniu jedynie do dumpingu, była trwała i w konsekwencji mogła uzasadniać obniżenie lub nawet zniesienie obowiązujących środków.
- 13 Po pierwsze, Rada przypomniała, że instytucjom Unii przysługuje szeroki zakres uznania, włącznie z możliwością dokonania prospektywnej oceny polityki cenowej eksporterów objętych postępowaniem przy ocenie potrzeby utrzymania obowiązujących środków w przeglądzie prowadzonym na podstawie art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego. Rada wskazała więc, że w takim kontekście należy badać w niniejszej sprawie argumentację skarżących odnoszącą się do trwałości zmiany okoliczności, na którą się powołały.
- 14 Po drugie, w ramach badania trwałego charakteru zmiany okoliczności podnoszonego przez skarżące Rada najpierw uznała za przydatne szczegółowe opisanie przeprowadzonych przez instytucje Unii rozważań dotyczących kwestii, czy skarżące dalej stosowały dumping na rynku Unii w okresie dochodzenia przeglądownego i oszacowała margines dumpingu w ramach postępowania przeglądownego w przybliżeniu na „około 13%”. Następnie Rada zbadała różne argumenty skarżących w odniesieniu do rzekomo trwałego charakteru podnoszonych przez nie zmian okoliczności. Po zakończeniu tego badania Rada stwierdziła w motywie 54 zaskarżonego rozporządzenia znajdującym się w tytule „2.5. Wniosek: niewystarczające dowody na rzecz trwałego charakteru zmienionych okoliczności”, iż brak było wystarczających dowodów wykazujących, iż ewentualna zmiana okoliczności miała trwały charakter i że w konsekwencji obniżenie obowiązującego cła w owym momencie byłoby przedwczesne, a zatem nieuzasadnione. Poza tym wnioskiem, jak wynika z motywów 38 i 40 zaskarżonego rozporządzenia, Rada wyraźnie wskazała, że niezależnie od tego, jaka była w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym wielkość marginesu dumpingu, nie było „w każdym razie” wystarczających dowodów, aby uznać margines dumpingu w tym okresie za trwały. W konsekwencji Rada postanowiła w art. 1 zaskarżonego rozporządzenia, iż nie zachodziła potrzeba zmiany poziomu obowiązujących środków antidumpingowych określonego w rozporządzeniu pierwotnym.
- 15 Równocześnie z wnioskiem o przegląd okresowy REAI złożyła wnioski o zwrot uiszczonego cła antidumpingowego, zgodnie z art. 11 ust. 8 rozporządzenia podstawowego. Wnioski o zwrot obejmowały okres od dnia 1 października 2008 r. do dnia 30 września 2010 r. Komisja podzieliła okres objęty dochodzeniem, w odniesieniu do którego wystąpiono o zwrot, na dwa podokresy: od dnia 1 października 2008 r. do dnia 30 września 2009 r. (zwany dalej „OD1”) i od dnia 1 października 2009 r. do dnia 30 września 2010 r. (zwany dalej „OD2”), przy czym OD2 odpowiadał okresowi dochodzenia przeglądownego.
- 16 W dniu 9 listopada 2011 r. Komisja poinformowała skarżące o swych ustaleniach dotyczących wniosków o zwrot w odniesieniu do OD1. Co się tyczy OD2, Komisja odesłała skarżące do ogólnego dokumentu informacyjnego sporządzonego w ramach przeglądu okresowego.
- 17 W wysłanym pocztą elektroniczną piśmie z dnia 26 stycznia 2012 r. skarżące zażądały podania obliczenia marginesu dumpingu, o którym mowa w zaskarżonym rozporządzeniu. W wysłanym w tym samym dniu pocztą elektroniczną piśmie Komisja odpowiedziała, że przekaże im szczegóły dotyczące rzeczzonego obliczenia w ramach wniosków o zwrot odnoszących się do OD2.
- 18 W dniu 6 czerwca 2012 r. Komisja przekazała skarżącym ostateczny dokument informacyjny w ramach dochodzenia w sprawie zwrotu, zawierający między innymi obliczenie marginesu dumpingu dla OD2.

Przebieg postępowania i żądania stron

- 19 Pismem złożonym w sekretariacie Sądu w dniu 10 kwietnia 2012 r. skarżące wniosły niniejszą skargę.
- 20 Pismami złożonymi w sekretariacie Sądu odpowiednio w dniach 1 czerwca i 18 lipca 2012 r. Komisja i Euroalliances wniosły o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenientów popierających żądania Rady.
- 21 Pismami złożonymi w sekretariacie Sądu w dniach 6 sierpnia i 21 września 2012 r. oraz 1 marca 2014 r. skarżące wniosły na podstawie art. 116 § 2 regulaminu postępowania przed Sądem, aby pewnych poufnych dokumentów skargi, odpowiedzi na skargę, repliki oraz uwag Komisji nie przekazywano Euroalliances. Dla celów przekazania skarżące, Rada i Komisja przedstawiły jawną wersję tychże pism.
- 22 Postanowieniem z dnia 5 września 2012 r. prezes czwartej izby Sądu przychylił się do wniosków Komisji i Euroalliances o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenientów.
- 23 Ze względu na zmianę składu izb Sądu sędzia sprawozdawca został przydzielony do drugiej izby, której w rezultacie została przekazana niniejsza sprawa.
- 24 Poprzez środek organizacji postępowania Komisja została wezwana do przedstawienia dokumentu. Instytucja ta spełniła owo żądanie w wyznaczonym terminie.
- 25 Na rozprawie w dniu 28 marca 2014 r. zostały wysłuchane wystąpienia stron i ich odpowiedzi na pytania Sądu.
- 26 W swej skardze skarżące wnoszą do Sądu o:
- stwierdzenie nieważności zaskarżonego rozporządzenia w dotyczącej ich części;
  - obciążenie Rady kosztami postępowania.
- 27 Rada wnosi do Sądu o:
- oddalenie skargi;
  - obciążenie skarżących kosztami postępowania.
- 28 Komisja wnosi do Sądu o oddalenie skargi.
- 29 Euroalliances wnosi do Sądu o:
- oddalenie zarzutów podniesionych przez skarżące;
  - obciążenie skarżących kosztami postępowania.

Co do prawa

- 30 Na poparcie swej skargi o stwierdzenie nieważności skarżące podnoszą trzy zarzuty.
- 31 W ramach zarzutu pierwszego skarżące twierdzą, że Komisja i Rada (zwane dalej „instytucjami”) po pierwsze naruszyły art. 11 ust. 9 rozporządzenia podstawowego w związku z jego art. 2 ust. 12 zdanie pierwsze, po drugie naruszyły prawo i przekroczyły przysługujący im zakres uznania przy stosowaniu

art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego i po trzecie naruszyły prawo skarżących do obrony. Zasadniczo skarżące kwestionują okoliczność, że w zaskarżonym rozporządzeniu Rada nie obliczyła dokładnie marginesu dumpingu.

- 32 W ramach zarzutu drugiego skarżące powołują się na oczywisty błąd w ocenie popełniony przez instytucje w odniesieniu do obliczenia ceny eksportowej w celu ustalenia marginesu dumpingu w okresie dochodzenia przeglądownego.
- 33 W ramach zarzutu trzeciego skarżące twierdzą, że instytucje naruszyły art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego i popełniły oczywisty błąd w ocenie. Skarżące kwestionują zasadniczo wyciągnięty przez instytucje wniosek, że zmiana okoliczności, na którą powołały się na poparcie wniosku o przegląd okresowy, nie miała trwałego charakteru.
- 34 Tytułem wstępu Sąd uważa, że konieczne jest ustalenie warunków, według jakich należy badać trzy zarzuty podniesione przez skarżące na poparcie niniejszej skargi. W tym względzie należy zaznaczyć, że zaskarżone rozporządzenie zostało przyjęte po zakończeniu przeglądu okresowego na podstawie art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, którego przepisy definiują warunki wszczęcia i cele tego rodzaju przeglądu (wyrok z dnia 17 listopada 2009 r., MTZ Polyfilms/Rada, T-143/06, Zb.Orz., EU:T:2009:441, pkt 40).
- 35 W tym względzie należy przypomnieć, że zgodnie z art. 11 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia podstawowego potrzeba utrzymywania środków może również zostać zbadana między innymi na wniosek eksportera, importera lub producentów wspólnotowych, który to wniosek zawiera wystarczające dowody uzasadniające potrzebę przeprowadzenia przeglądu okresowego. W niniejszej sprawie wniosek został złożony przez skarżące jako eksporterów. Ponadto bezsporne jest, iż wniosek ten dotyczył jedynie dumpingu.
- 36 Następnie z art. 11 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia podstawowego wynika, że zasadniczo, jeżeli wniosek został złożony przez eksportera lub importera i dotyczy jedynie dumpingu, potrzeba przeglądu okresowego wymaga, aby wspomniany wniosek zawierał wystarczające dowody, że dalsze utrzymanie środków nie jest już konieczne do przeciwdziałania dumpingowi.
- 37 Wreszcie z utrwalonego orzecznictwa wynika, że w odniesieniu do wniosku o przegląd dotyczącego jedynie dumpingu Rada może na mocy rzezonych przepisów stwierdzić wystąpienie istotnych zmian okoliczności związanych z dumpingiem, i ma prawo, po potwierdzeniu trwałego charakteru tych zmian, do przyjęcia wniosku, że należało dokonać zmiany spornego cła antydumpingowego (ww. w pkt 34 wyrok MTZ Polyfilms/Rada, EU:T:2009:441, pkt 41).
- 38 W świetle wyjaśnień przedstawionych w pkt 34–37 powyżej należy najpierw zbadać zarzuty pierwszy i trzeci, albowiem podniesiono w nich, że Rada zasadniczo naruszyła po pierwsze art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, po drugie art. 11 ust. 9 tego rozporządzenia w związku z jego art. 2 ust. 12 i po trzecie prawo skarżących do obrony. Następnie należy zbadać zarzut drugi dotyczący obliczenia ceny eksportowej w ramach ustalania marginesu dumpingu, przy czym należy uczynić to w świetle wniosków wyciągniętych w odniesieniu do zarzutów pierwszego i trzeciego.

W przedmiocie rozpatrywanych łącznie zarzutów pierwszego i trzeciego, dotyczących naruszenia art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego i art. 11 ust. 9 rozporządzenia podstawowego w związku z art. 2 ust. 12 tego rozporządzenia oraz naruszenia prawa do obrony

- 39 W ramach rozpatrywanych łącznie zarzutów pierwszego i trzeciego skarżące powołują się na naruszenie po pierwsze art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, po drugie art. 11 ust. 9 rozporządzenia podstawowego w związku z art. 2 ust. 12 tego rozporządzenia oraz po trzecie prawa do obrony.

W przedmiocie naruszenia art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego

40 Na poparcie zarzutów pierwszego i trzeciego skarżące powołują się na naruszenie art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego. W istocie podnoszą one dwa zarzuty szczegółowe, z których pierwszy dotyczy okoliczności, iż instytucje naruszyły prawo w odniesieniu do przysługującego im zakresu uznania na podstawie rzezonego przepisu, a drugi, iż instytucje popełniły oczywisty błąd w ocenie, uznając, w odniesieniu do marginesu dumpingu, że nie wystąpiła trwała zmiana okoliczności.

– W przedmiocie pierwszego zarzutu szczegółowego podniesionego w ramach zarzutu pierwszego, dotyczącego naruszenia przez instytucje prawa w odniesieniu do zakresu uznania przysługującego im na podstawie art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego

41 Skarżące twierdzą w istocie, że instytucje, nie obliczając dokładnie marginesu dumpingu zgodnie z art. 11 ust. 9 rozporządzenia podstawowego, ponieważ uznały, że zmiana okoliczności, na które powoływały się skarżące, nie miała trwałego charakteru, naruszyły prawo i przekroczyły granice zakresu uznania w ramach oceny prospektywnej zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.

42 Rada i Komisja kwestionują argumentację skarżących.

43 Po pierwsze, jak przypomniano w pkt 34–37 powyżej, z brzmienia art. 11 ust. 3 akapity drugi i trzeci wynika, że celem przeglądu okresowego jest ustalenie konieczności utrzymania środków antidumpingowych i że w tym zakresie, jeżeli wniosek eksportera o przegląd dotyczy jedynie dumpingu, instytucje muszą ocenić najpierw konieczność utrzymania istniejącego środka i w tym celu stwierdzić istnienie nie tylko istotnej, lecz również trwałej zmiany okoliczności dotyczącej dumpingu (zob. podobnie ww. w pkt 34 wyrok MTZ Polyfilms/Rada, EU:T:2009:441, pkt 41). Dopiero na kolejnym etapie, czyli po zakończeniu oceny konieczności utrzymania istniejących środków i jeżeli instytucje postanowiły zmienić istniejące środki, związane są one przy ustalaniu nowych środków przez art. 11 ust. 9 rozporządzenia podstawowego przewidujący na ich rzecz wyraźne uprawnienie i obowiązek zastosowania, co do zasady, tej samej metody, jaką wykorzystywały w pierwotnym dochodzeniu, które doprowadziło do nałożenia cła (ww. w pkt 34 wyrok MTZ Polyfilms/Rada, EU:T:2009:441, pkt 49).

44 Po drugie, zgodnie z utrwalonym orzecznictwem i jak przypomniano w motywie 11 zaskarżonego rozporządzenia, w dziedzinie wspólnej polityki handlowej, a w szczególności w dziedzinie środków ochrony handlowej instytucje dysponują szerokim zakresem swobodnego uznania ze względu na złożoność sytuacji gospodarczych, politycznych i prawnych, których oceny muszą dokonać. Kontrola sądowa takiej oceny musi ograniczać się do weryfikacji poszanowania zasad proceduralnych, prawidłowości ustaleń okoliczności faktycznych będących podstawą zaskarżonych decyzji, braku oczywistego błędu w ocenie tych okoliczności faktycznych oraz braku nadużycia władzy (wyroki: z dnia 16 lutego 2012 r., Rada i Komisja/Interpipe Niko Tube i Interpipe NTRP, C-191/09 P i C-200/09 P, Zb.Orz., EU:C:2012:78, pkt 63; zob. podobnie wyrok z dnia 27 września 2007 r., Ikea Wholesale, C-351/04, Zb.Orz., EU:C:2007:547, pkt 40, 41).

45 Uwagi te mają zastosowanie między innymi do ocen dokonywanych przez instytucje w ramach postępowań przeglądowych. Jeżeli chodzi o przegląd tymczasowy na mocy art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, Komisja może, między innymi gdy wniosek o przegląd dotyczy jedynie dumpingu, zbadać, czy okoliczności związane z dumpingiem uległy istotnej zmianie albo czy istniejące środki przynoszą zamierzone skutki w celu uchylecia, zmiany lub utrzymania ceł antidumpingowych ustanowionych w wyniku pierwotnego dochodzenia.

- 46 Po trzecie, należy zauważyć, że art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego nie przewiduje szczególnych metod lub zasad obowiązujących instytucje przy dokonywaniu ustaleń przewidzianych przez ten przepis. Zgodnie z brzmieniem art. 11 ust. 3 akapit trzeci rzeczonoego rozporządzenia w celu ustalenia, czy okoliczności związane z dumpingiem i szkodą uległy istotnej zmianie, uwzględnia się jedynie „wszystkie istotne i należyte udokumentowane dowody”.
- 47 Po czwarte należy zaznaczyć, że kontrola, jaką w tym względzie przeprowadza Komisja, może przybrać postać nie tylko analizy retrospektywnej, która dotyczy rozwoju sytuacji począwszy od momentu nałożenia pierwotnego środka ostatecznego i służy ocenie, czy jego utrzymanie w mocy lub zmiana są konieczne, aby przeciwdziałać dumpingowi powodującemu szkodę, lecz także analizy prospektywnej, która dotyczy przewidywalnego rozwoju sytuacji od chwili przyjęcia środka wynikającego z przeglądu i służy ocenie możliwych skutków uchylecia lub zmiany rzeczonoego środka.
- 48 Jeżeli chodzi o dumping, z art. 11 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia podstawowego, a zwłaszcza z faktu posłużenia się terminem „utrzymanie” wynika, że w ramach badania prospektywnego dana instytucja musi skontrolować, w świetle dowodów przedstawionych przez wnioskodawcę wnoszącego o przegląd, czy dumping nie pojawi się na nowo lub nie zwiększy się w przyszłości; w przypadku ustalenia, że do tego nie dojdzie, środki antidumpingowe przestałyby być bowiem konieczne. Innymi słowy, jak zaznaczono w pkt 36 powyżej, w ramach przeglądu okresowego w zakresie dumpingu wnioskodawca musi udowodnić, że okoliczności będące u źródła dumpingu uległy trwałej zmianie.
- 49 W konsekwencji przegląd okresowy wniosku dotyczącego dumpingu wymaga zarówno badania retrospektywnego, jak i prospektywnego, przy czym obydwie te badania muszą wykazać, że nie ma potrzeby utrzymywania obowiązującego środka. Jak wynika z uwag zawartych w motywie 43 powyżej, konieczność dokonania przeglądu obowiązującego środka zależy od stwierdzenia, po pierwsze, że okoliczności dotyczące dumpingu uległy istotnej zmianie, i po drugie, że zmiana ta ma trwały charakter. W konsekwencji wystarczy, że jedna z tych kumulatywnych przesłanek nie jest spełniona, aby instytucje mogły stwierdzić, iż należy utrzymać obowiązujący środek.
- 50 W tym względzie należy zaznaczyć, że art. 11 ust. 3 akapity drugi i trzeci nie zawiera żadnych wskazówek co do kolejności, w jakiej należy przeprowadzać te badania. Z orzecznictwa wynika zasadniczo, że skuteczność art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego jest w dużej mierze zapewniona w związku z faktem, że instytucje dysponują szerokim zakresem uznania w ramach badania konieczności utrzymania istniejących środków, włącznie z możliwością dokonania oceny prospektywnej (ww. w pkt 34 wyrok MTZ Polyfilms/Rada, EU:T:2009:441, pkt 48). Wskutek powyższego, jeśli ocena prospektywna nie wykaże konieczności utrzymania środków, nie ma potrzeby, aby instytucje dokonywały szczegółowej oceny retrospektywnej i w konsekwencji, w odniesieniu do dumpingu, aby szczegółowo obliczały margines dumpingu.
- 51 Z uwag przedstawionych w pkt 43–50 powyżej wynika, że w świetle szerokiego zakresu uznania przysługującego instytucjom w odniesieniu do ograniczonego do dumpingu przeglądu okresowego na podstawie art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, mogą one, jeżeli uznają to za celowe, zacząć od badania prospektywnego i nie dokonywać dokładnego obliczenia marginesu dumpingu w ramach procedury przeglądu, w sytuacji gdy stwierdzą, że zmiana okoliczności podnoszona przez wnioskodawcę występującego o przeprowadzenie przeglądu, która doprowadziła do zmniejszenia lub zniknięcia dumpingu stwierdzonego na koniec pierwotnego dochodzenia, nie jest trwała.
- 52 W niniejszej sprawie, jak wynika z motywu 11 zaskarżonego rozporządzenia, to w ramach owej prospektywnej analizy instytucje zbadały argumenty skarżących zmierzające do wykazania, że wobec trwałego charakteru zmiany okoliczności, na którą się powołały i która odnosiła się jedynie do dumpingu, obniżenie lub zniesienie obowiązującego środka były uzasadnione.

- 53 W świetle szerokiego zakresu uznania, jaki przysługiwał instytucjom w celu oceny wniosku o przegląd okresowy spornego środka, należy stwierdzić, że miały one prawo dokonać od razu prospektywnego badania rzeczowego wniosku i w konsekwencji, jako że odnosił się on jedynie do dumpingu, ocenić, czy podnoszona zmiana okoliczności dotycząca dumpingu miała trwały charakter. Jako że, jak wynika z motywu 54 zaskarżonego rozporządzenia, instytucje stwierdziły, iż podnoszona zmiana okoliczności dotycząca jedynie dumpingu nie była trwała, nie naruszyły prawa ani nie przekroczyły zakresu uznania, na podstawie art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, stwierdzając, że sporne środki należało utrzymać, bez dokładnego obliczenia uprzednio marginesu dumpingu.
- 54 Wniosku tego nie mogą podważyć argumenty skarżących.
- 55 Po pierwsze, jeżeli chodzi o argumenty skarżących dotyczące kolejnych etapów przeglądu okresowego, twierdzą one, iż istnieją dwa główne etapy, które należy przeprowadzić w określonym porządku, a mianowicie początkowo, w ramach ustalania, czy wystąpiła zmiana okoliczności, określenie nowego marginesu dumpingu wymagające dokładnego obliczenia tegoż marginesu, a następnie ocena trwałego charakteru rzeczowej zmiany. W tym względzie należy zaznaczyć, że rzeczonym argumentom bezpośrednio przeczą uwagi przedstawione w pkt 43–50 powyżej oraz wniosek wyciągnięty w pkt 51 powyżej, przez co należy oddalić je jako bezzasadne.
- 56 Po drugie, jeżeli chodzi o argument dotyczący tego, że instytucje uchybiły ich obowiązkowi zbadania konieczności zmiany wysokości obowiązującego środka, zważywszy, że chociaż dumping istniał w okresie dochodzenia przeglądownego, to był niższy, należy stwierdzić, że argumentowi temu bezpośrednio przeczą uwagi przedstawione w pkt 35–43 powyżej. Z jednej bowiem strony celem przeglądu okresowego jest ustalenie konieczności utrzymania środków antydumpingowych, a z drugiej strony rzeczone badanie – aby ewentualnie doprowadziło do wydania decyzji o zmianie początkowo nałożonego cła antydumpingowego – wymaga stwierdzenia w oparciu o dowody przedstawione przez wnioskodawcę występującego o przegląd nie tylko istotnej zmiany okoliczności w odniesieniu do dumpingu, lecz również że zmiana ta ma trwały charakter. Tymczasem w niniejszej sprawie, jako że instytucje stwierdziły brak takiego trwałego charakteru, okoliczność, że dumping mógł, jak podnoszą skarżące, w okresie przeglądu, być niższy od dumpingu stwierdzonego na koniec pierwotnego dochodzenia, nie wystarcza dla uzasadnienia zmiany obowiązującego środka.
- 57 Po trzecie, nie można uwzględnić argumentów skarżących dotyczących ww. w pkt 34 wyroku MTZ Polyfilms/Rada (EU:T:2009:441), a mianowicie między innymi tego, iż z jednej strony pkt 49 tegoż wyroku nie można w świetle art. 11 ust. 9 i art. 2 rozporządzenia podstawowego interpretować w ten sposób, iż pozwala on instytucjom, by nie ustalały dokładnie marginesu dumpingu, w sytuacji gdy stwierdzają, że zmiana okoliczności nie ma trwałego charakteru, a z drugiej że wnioski instytucji oparte na takiej interpretacji w dochodzeniach przeglądownych często nie są bezstronne ani obiektywne.
- 58 Przede wszystkim argumentom tym przeczą bezpośrednio wniosek sformułowany w pkt 51 powyżej.
- 59 Ponadto skarżące nie wyjaśniły w ich pismach ani na rozprawie w odpowiedzi na pytanie zadane przez Sąd, z jakich powodów według nich interpretacja pkt 49 ww. w pkt 34 wyroku MTZ Polyfilms/Rada (EU:T:2009:441) przedstawiona w pkt 57 powyżej i którą kwestionują, prowadzi do braku obiektywności i bezstronności w przyszłych przeglądach okresowych. W każdym razie należy stwierdzić, że argument taki należy oddalić jako bezzasadny. Należy również przypomnieć, że postępowanie przeglądowne zasadniczo różni się od dochodzenia pierwotnego, które jest uregulowane w innych przepisach rozporządzenia podstawowego [zob. podobnie wyroki: z dnia 27 stycznia 2005 r., Europe Chemi-Con (Deutschland)/Rada, C-422/02 P, Zb.Orz., EU:C:2005:56, pkt 49; z dnia 11 lutego 2010 r., Hoesch Metals and Alloys, C-373/08, Zb.Orz., EU:C:2010:68, pkt 65], przy czym Trybunał stwierdził już, że w świetle ogólnej systematyki i celów regulacji niektóre z tych przepisów nie mają zastosowania do postępowania przeglądownego (zob. podobnie ww. wyrok Hoesch Metals and Alloys, EU:C:2010:68, pkt 77).

- 60 Obiektywna różnica istniejąca pomiędzy tymi dwoma postępowaniami polega na tym, że względem podlegającego przeglądowi przywozu już wcześniej nałożono ostateczne środki antydumpingowe i przedłożono w zasadzie dowody wystarczające do ustalenia, że usunięcie tych środków prawdopodobnie doprowadzi do kontynuacji lub powrotu dumpingu i szkody. Natomiast, jeśli przywóz podlega pierwotnemu dochodzeniu, celem jest właśnie ustalenie występowania, stopnia i skutków domniemanego dumpingu [ww. w pkt 59 wyrok Europe Chemi-Con (Deutschland)/Rada, EU:C:2005:56, pkt 50].
- 61 W konsekwencji ze względu na różnice pomiędzy postępowaniem pierwotnym i przeglądownym instytucjom nie można zarzucać, iż zachowują się nieobiektywnie i stronniczo w ramach dochodzenia przeglądownego, gdy przeprowadzają przegląd okresowy, zaczynając od oceny prospektywnej.
- 62 Po czwarte, jeżeli chodzi o argument dotyczący tego, iż wnioski wyciągnięte przez instytucje w odniesieniu do złożonego przez skarżące wniosku o przegląd naruszają cele art. 11 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, należy zauważyć, że stosowanie art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego zgodne z interpretacją zawartą w pkt 43–50 powyżej nie ma żadnego wpływu na rzeczne cele.
- 63 Celem art. 11 ust. 1 rozporządzenia podstawowego jest bowiem spowodowanie, aby środek antydumpingowy pozostawał w mocy jedynie wtedy, gdy jest konieczny dla przeciwdziałania dumpingowi. Jeżeli chodzi o art. 11 ust. 3 tego rozporządzenia jego celem jest, jak wspomniano w pkt 43 powyżej, ustalenie konieczności utrzymania środków antydumpingowych. W konsekwencji należy stwierdzić, że w niniejszej sprawie, skoro instytucje uznały, że zmiana okoliczności nie była trwała, to miały one prawo przyjąć, że utrzymanie środka w mocy było konieczne, absolutnie nie naruszając w ten sposób celu realizowanego przez art. 11 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.
- 64 Po piąte, nie można uwzględnić argumentu dotyczącego okoliczności, iż ustalenia dotyczące dumpingu umieszczono w zaskarżonym rozporządzeniu w tytule poświęconym badaniu „trwałego charakteru zmienionych okoliczności”. Argument ten bowiem nie ma znaczenia dla celów udowodnienia naruszenia prawa lub przekroczenia zakresu uznania. W niniejszym przypadku jest zresztą tak, tym bardziej że Rada nie dokonała dokładnego obliczenia marginesu dumpingu, ponieważ, jak zaznaczono w pkt 53 powyżej, uznała, że podnoszona zmiana okoliczności w odniesieniu do dumpingu nie była trwała.
- 65 W świetle ogółu powyższych rozważań należy oddalić jako bezzasadny pierwszy zarzut szczegółowy sformułowany w ramach zarzutu pierwszego.
- W przedmiocie drugiego zarzutu szczegółowego podniesionego w ramach trzeciego zarzutu, dotyczącego oczywistego błędu w ocenie ze względu na stwierdzenie przez instytucje w odniesieniu do marginesu dumpingu, braku trwałego charakteru zmiany okoliczności
- 66 W pierwszym rzędzie skarżące uważają, że instytucje powinny były uwzględnić cztery przedstawione przez nie dowody dotyczące trwałego charakteru zmiany okoliczności, a mianowicie po pierwsze ustalenia na koniec postępowania w sprawie zwrotu dotyczącego OD1, wedle których margines dumpingu skarżących był zerowy, po drugie – okoliczność, że średnie ważone ceny eksportowe odzwierciedlały w pełni cło antydumpingowe wynoszące 22,7% nałożone po przeprowadzeniu dochodzenia pierwotnego, po trzecie – okoliczność, że ceny eksportowe były dużo wyższe w okresie dochodzenia przeglądownego aniżeli w okresie dochodzenia pierwotnego oraz po czwarte – okoliczność, że margines dumpingu istotnie zmniejszył się w okresie dochodzenia przeglądownego gdyż, jak wskazano w motywie 38 zaskarżonego rozporządzenia, wynosił „około 13%”, a nawet poniżej 10%, w wypadku gdyby Sąd stwierdził oczywisty błąd w ocenie popełniony przy obliczaniu ceny eksportowej, podniesiony w drugim zarzucie.

- 67 W drugim rzędzie skarżące twierdzą, że motyw 42 zaskarżonego rozporządzenia jest dotknięty oczywistym błędem w ocenie. Ich zdaniem bowiem instytucje stwierdziły w tym motywie, iż występowała wyjątkowa niestabilność cen eksportowych uniemożliwiająca im stwierdzenie trwałego charakteru zmiany okoliczności. Niestabilność ta nie uniemożliwiła jednak instytucjom stwierdzenia po pierwsze, że podczas OD1 nie wystąpił dumping i po drugie, że ceny eksportowe w OD2 były znacznie wyższe od cen stwierdzonych w dochodzeniu pierwotnym.
- 68 Rada i Komisja odpierają argumentację skarżących.
- 69 Jeżeli chodzi, dokładniej rzecz ujmując, o badanie prospektywne dotyczące dumpingu jak wynika to ze stwierdzeń przedstawionych w pkt 46 powyżej, wobec braku szczególnej metody lub zasad obowiązujących instytucje przy dokonywaniu ustaleń przewidzianych przez art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, instytucje muszą jedynie na tym etapie badania wniosku o przegląd okresowy, który zmierza do ustalenia, czy należy zmienić cło antydumpingowe, uwzględnić „wszystkie istotne i należycie udokumentowane dowody”. W konsekwencji instytucje muszą wypowiedzieć się jedynie w świetle wszystkich dowodów przedstawionych przez wnioskodawcę na poparcie wniosku o przegląd dotyczących trwałego charakteru zmiany istotnych okoliczności, na którą się on powołuje.
- 70 W niniejszej sprawie należy przypomnieć, że skarżące w ich wniosku o przegląd tymczasowy podniosły, iż zmiana okoliczności, która doprowadziła do rzekomego zmniejszenia marginesu dumpingu, była trwała z czterech powodów, odrzuconych przez Komisję po przeprowadzeniu analizy w motywach 41–53 zaskarżonego rozporządzenia.
- 71 W tym względzie po pierwsze skarżące podniosły, że struktura ich sprzedaży zmieniła się od czasu wydania rozporządzenia pierwotnego. Prowadzenie przywozu do Unii powierzono bowiem szwajcarskiemu oddziałowi RFAI, zaś ta nowa struktura sprzedaży była związana z eksploracją nowych rozwijających się rynków. Skarżące podniosły, że ta zmiana strukturalna przyczyniła się do wzrostu ceny eksportowej żelazokrzemu na wszystkich rynkach eksportowych, w tym na rynku Unii. Niemniej jednak w motywach 42 i 43 zaskarżonego rozporządzenia Rada uznała, że skarżące nie przedstawiły konkretnych dowodów wykazujących istnienie związku pomiędzy nową strukturą przedsiębiorstwa, eksploracją nowych rozwijających się rynków i wzrostem cen na rynku Unii. Przeciwnie, zdaniem Rady dochodzenie wykazało, że ceny eksportowe były wyjątkowo niestabilne zarówno w okresie dochodzenia przeglądowego, jak też podczas OD1 oraz że podążały za cenami na rynku światowym. W konsekwencji Rada stwierdziła, że skarżące nie przedstawiły wystarczającego dowodu, że nie tylko owa zmiana strukturalna była u źródła rzekomego wzrostu cen rynkowych, lecz również że rzeczony wzrost mógł pozostać na podobnym poziomie w przeszłości.
- 72 Po drugie, skarżące twierdziły najpierw, że ceny eksportowe stosowane do rynków państw trzecich były porównywalne lub wyższe od ich cen sprzedaży w Unii i że zrealizowane zostały znaczne inwestycje w celu lepszego zaopatrzenia tychże rynków. Zmniejszenie lub zniesienie środków antydumpingowych nie zachęciłoby ich więc do zwiększenia wywozu do Unii lub do obniżenia ich cen. Następnie skarżące podniosły, że nowe rynki zbytu znajdowały się poza Unią. W motywach 45 i 46 zaskarżonego rozporządzenia Rada uznała jednak, że wobec utrzymywania się dumpingu w okresie dochodzenia przeglądowego i faktu, że Unia pozostawała jednym z tradycyjnych rynków skarżących nie przedstawiły one istotnych dowodów na poparcie twierdzeń dotyczących ich strategii rynkowej w stosunku do państw trzecich, a także, że ceny w sprzedaży eksportowej na rynkach międzynarodowych były niestabilne, z uwagi na co nie można było uwzględnić zniesienia lub zmniejszenia obowiązujących środków.
- 73 Po trzecie, skarżące podniosły, że rosyjski rynek krajowy pozostawał jednym z najważniejszych rynków i był spodziewany wzrost popytu na podobne produkty w Rosji. Niemniej jednak w motywach 48 i 50 zaskarżonego rozporządzenia Rada najpierw uznała, że nawet zakładając, iż twierdzenia te były uzasadnione, nie ulegał jednak zmianie fakt, że w okresie dochodzenia przeglądowego skarżące stosowały dumping, którego margines był znaczny, a stosowane ceny – niestabilne, oraz że wielkość

sprzedaży skarżących do Unii w okresie dochodzenia przeglądownego nie wskazywała na to, by przeniosły się one na inne rynki lub że zamierzały to uczynić w najbliższej przyszłości. Następnie Rada stwierdziła, że skarżące nie przedstawiły rozstrzygających danych przemawiających za twierdzeniem, iż popyt na omawiany produkt mógł wzrosnąć i że ceny eksportowe grupy, do której należały skarżące, miały rosnać znacznie szybciej niż koszt produkcji.

- 74 Po czwarte, skarżące twierdziły wreszcie, że od wielu lat pracowały z pełną wydajnością, że nie planowały zwiększać ich zdolności produkcyjnych żelazokrzemu i że nic nie wskazywało na to, by miało być inaczej. Jednakże w motywach 52–53 zaskarżonego rozporządzenia Rada uznała zasadniczo, że twierdzeniom tym przeczyły pewne informacje zebrane przez instytucje. Instytucje odnotowały bowiem wyraźną odbudowę zdolności produkcyjnych skarżących po kryzysie finansowym w 2009 r. w stosunku do 2007 r. i ponadto skarżące same zgłosiły powiększenie zdolności produkcyjnych w granicach 10% – 20% w porównaniu do okresu sprzed kryzysu finansowego z 2009 r. W odpowiedzi na argument skarżących, wedle którego przewidziały one kryzys finansowy z 2009 r. i dlatego już wcześniej ograniczyły zdolności produkcyjne, Rada stwierdziła, że kryzys finansowy z 2009 r. nie mógł mieć wpływu na zdolności produkcyjne skarżących już w 2007 r.
- 75 Na koniec badania przez Radę czterech powodów podniesionych przez skarżące w celu wykazania trwałego charakteru zmiany okoliczności, na jaką się powołały, instytucja ta uznała w motywie 54 zaskarżonego rozporządzenia, że brak było wystarczających dowodów na to, by jakiegokolwiek ze zmienionych okoliczności odnoszących się do polityki cenowej skarżących miały trwały charakter. W konsekwencji Rada stwierdziła, że obniżenie cła w owym momencie byłoby przedwczesne, a zatem nieuzasadnione.
- 76 W świetle przedstawionych w pkt 71–75 powyżej wniosków wyciągniętych przez Radę, co do braku trwałego charakteru zmiany okoliczności, na którą powoływały się skarżące, zarzucają one Radzie na poparcie ich skargi po pierwsze, że nie uwzględniła w ramach badania trwałego charakteru podnoszonej przez nie zmiany, dowodów wskazanych w pkt 66 powyżej.
- 77 Jak wynika z uwag zawartych w pkt 36 powyżej, skarżące miały obowiązek przedstawić dowody wystarczające dla wykazania, że zmiana okoliczności faktycznych stanowiąca przyczynę rzekomego zmniejszenia dumpingu miała trwały charakter. Tymczasem należy stwierdzić, że chociaż dowody wskazane w pkt 66 powyżej można uwzględnić w ramach analizy zmiany okoliczności, to nie mogą one jako takie wykazać trwałego charakteru zmiany okoliczności, na którą się powołano. Żaden bowiem z tych dowodów, a mianowicie przede wszystkim wysokość marginesu dumpingu obliczona na koniec postępowania w sprawie zwrotu podczas OD1, następnie wysokość cen eksportowych stwierdzona najpóźniej podczas postępowania przeglądownego i wreszcie przybliżona ocena marginesu dumpingu podczas postępowania przeglądownego nie pozwala ocenić ani tym bardziej wykazać trwałego charakteru zmiany okoliczności, na jaką się powołano. W konsekwencji, wobec braku wystarczających dowodów na trwały charakter rzeczony zmiany, skarżące nie wykazały, że instytucje niesłusznie stwierdziły, iż zmiana okoliczności, na jaką się powołano, nie była trwała w rozumieniu art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego. W konsekwencji pierwszy argument przedstawiony na poparcie drugiego zarzutu szczegółowego podniesionego w ramach zarzutu trzeciego tym bardziej nie może wykazać, że perspektywna analiza dokonana przez Radę w motywach 41–53 zaskarżonego rozporządzenia, po której stwierdziła ona, że skarżące nie przedstawiły wystarczających dowodów na trwały charakter zmiany okoliczności, na jaką się powołały, jest obarczona oczywistym błędem w ocenie. Z powyższego wynika, że argument ten należy odrzucić bez potrzeby ustalania nawet, czy rzeczony dowody zostały uwzględnione przez Radę.
- 78 Po drugie, skarżące twierdzą, że motyw 42 zaskarżonego rozporządzenia jest obarczony oczywistym błędem w ocenie w zakresie konsekwencji wyciągniętych przez instytucje z niestabilności cen w odniesieniu do trwałego charakteru zmiany okoliczności, na którą powołały się skarżące. W tym względzie należy zauważyć, że argumenty podniesione przez skarżące w celu uzasadnienia takiego błędu – a mianowicie, iż rzeczona niestabilność nie uniemożliwiła instytucjom stwierdzenia braku

dumpingu podczas OD1, i ponadto, że ceny eksportowe podczas OD2 były znacznie wyższe od cen odnotowanych podczas dochodzenia pierwotnego – nie zawierają informacji pozwalających ocenić ani tym bardziej wykazać, w ramach wniosku o przegląd okresowy, trwałego charakteru zmiany okoliczności, na jaką się powołano.

- 79 Z jednej bowiem strony postępowanie w sprawie zwrotu przewidziane w art. 11 ust. 8 rozporządzenia podstawowego umożliwia wystąpienie o zwrot pobranych ceł w przypadku wykazania, że margines dumpingu, na podstawie którego cła te uiszczono, został wyeliminowany lub zredukowany poniżej poziomu obowiązującego cła. Ma ono więc charakter wyłącznie retrospektywny, ponieważ ma zastosowanie punktowo do sytuacji, w których cło antydumpingowe zostało uiszczono, chociaż dany przywóz nie był w ogóle przedmiotem dumpingu lub był przedmiotem mniejszego dumpingu. W konsekwencji w niniejszej sprawie, wobec braku dodatkowych dowodów przedstawionych przez skarżące, wnioski wyciągnięte przez instytucje w odniesieniu do wniosków o zwrot dotyczących OD1 nie mogą mieć wpływu na ocenę trwałego charakteru zmiany okoliczności, na jaką się powołano w ramach wniosku o przegląd okresowy.
- 80 Z drugiej strony należy zaznaczyć, że jeżeli chodzi o OD2, który to pokrywa się z okresem dochodzenia przeglądowego, w motywach 42 i 43 zaskarżonego rozporządzenia instytucje nie poprzestały na stwierdzeniu, że ceny eksportowe były wyraźnie wyższe w tym okresie w porównaniu do cen stwierdzonych w okresie objętym pierwotnym dochodzeniem, niemniej jednak były one „wyjątkowo niestabilne”, przez co niemożliwe było uznać, że „w przyszłości ceny eksportowe do UE będą wysokie i nie spowodują dumpingu”. Wobec braku dowodów mogących wykazać, że pomimo wyjątkowej niestabilności cen eksportowych zmiana okoliczności, na jaką się powołano, miała trwały charakter w rozumieniu art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, skarżące niesłusznie zarzucają instytucjom, iż stwierdziły brak trwałości rzeczowej zmiany. Niniejszy argument należy więc oddalić jako bezzasadny.
- 81 Jako że argumenty przedstawione na poparcie drugiego zarzutu szczegółowego podniesionego w ramach zarzutu trzeciego nie mogą być uwzględnione, należy oddalić tenże zarzut szczegółowy w całości.
- 82 W świetle uwag przedstawionych w pkt 65 i 81 należy oddalić jako bezzasadne zarzuty pierwszy i trzeci w zakresie, w jakim skarżące powołują się w nich na naruszenie art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.

W przedmiocie naruszenia art. 11 ust. 9 rozporządzenia podstawowego w związku z art. 2 ust. 12 tego rozporządzenia

- 83 Skarżące twierdzą w ramach zarzutu pierwszego, że instytucje naruszyły art. 11 ust. 9 rozporządzenia podstawowego w związku z jego art. 2 ust. 12 zdanie pierwsze, nie określając dokładnej wielkości marginesu dumpingu.
- 84 W tym względzie skarżące wyjaśniają, po pierwsze, że art. 11 ust. 9 rozporządzenia podstawowego odsyła do jego art. 2 ust. 12, który zawiera w zdaniu pierwszym bezwzględnie wiążącą zasadę definiującą margines dumpingu. Po drugie, skarżące twierdzą, że w zaskarżonym rozporządzeniu instytucje, zamiast ustalić dokładny margines dumpingu, skupiły się na kwestii, czy skarżące kontynuowały sprzedaż po cenach dumpingowych. Po trzecie, instytucje nie spróbowały wykazać wystąpienia zmiany okoliczności, przewidzianej w art. 11 ust. 9 rozporządzenia podstawowego, która umożliwiłaby im skorzystanie z interpretowanego ściśle wyjątku od zasady przewidzianej w tym przepisie, wedle której instytucje mają obowiązek ustalenia wysokości marginesu dumpingu, zważywszy, że taki sposób ustalenia można było uznać za metodę w rozumieniu tego przepisu. Po czwarte, w motywie 38 zaskarżonego rozporządzenia instytucje niesłusznie wskazały, iż nie miały obowiązku zając ostatecznego stanowiska w przedmiocie odpowiedniej metody obliczania marginesu

dumpingu, czyli że nie musiały dokonać wyboru pomiędzy metodą wykorzystaną w dochodzeniu pierwotnym i nową metodą obliczania wykorzystaną w ogólnym dokumencie informacyjnym, z naruszeniem art. 11 ust. 9 rozporządzenia podstawowego.

- 85 W replice skarżące wyjaśniają, że pojęcie trwałego charakteru nie jest określone w rozporządzeniu podstawowym i że w związku z tym pojęcie to oraz oparte na nim wnioski nie mogą mieć wpływu na stosowanie wyraźnych i bezwzględnych wymogów, takich jak wymogi znajdujące się w art. 11 ust. 9 i art. 2 ust. 12 rozporządzenia podstawowego, a mianowicie spoczywającego na instytucjach obowiązku ustalenia marginesu dumpingu po przeprowadzeniu przeglądu okresowego.
- 86 Rada i Komisja kwestionują argumentację skarżących.
- 87 Po pierwsze, należy zaznaczyć, że w motywie 38 zaskarżonego rozporządzenia Rada stwierdziła, że nie było potrzeby wypowiedzania się w sprawie konieczności dokładnego obliczenia marginesu dumpingu. Rada podniosła bowiem między innymi, że brak było wystarczających dowodów, aby uznać że zmiana okoliczności w okresie dochodzenia przeglądownego, w odniesieniu do marginesu dumpingu, miała trwały charakter.
- 88 Po drugie, skarżące podnoszą w istocie kwestię tego czy podejście Rady w motywie 38 zaskarżonego rozporządzenia stanowi naruszenie art. 11 ust. 9 rozporządzenia podstawowego w związku z jego art. 2 ust. 12. Wobec tego należy ustalić, czy wspomniane przepisy stoją na przeszkodzie podejściu, które jest z kolei, jak stwierdzono w pkt 50 powyżej, dozwolone na podstawie art. 11 ust. 3 tego rozporządzenia.
- 89 W tym celu należy przypomnieć, że art. 2 ust. 11 i 12 rozporządzenia podstawowego dotyczy metody obliczania marginesu dumpingu. W szczególności na podstawie art. 2 ust. 12 rozporządzenia podstawowego margines dumpingu stanowi wielkość, o jaką wartość normalna przewyższa cenę eksportową.
- 90 Co się tyczy stosunku pomiędzy art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego a jego art. 11 ust. 9, po pierwsze należy zaznaczyć, że zmiany okoliczności wymienione w każdym z tych przepisów różnią się ze względu na ich przedmiot. Zmiana okoliczności w rozumieniu art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego dotyczy bowiem dumpingu i szkody. Natomiast zmiana okoliczności, o której mowa w art. 11 ust. 9 tego rozporządzenia, dotyczy kryteriów stosowanych między innymi zgodnie z art. 2 ust. 11 i 12 owego rozporządzenia w stosunku do metody przyjętej podczas dochodzenia pierwotnego zakończonego nałożeniem cła do celów obliczenia marginesu dumpingu. Zmiana okoliczności stwierdzona zgodnie z art. 11 ust. 9 rozporządzenia podstawowego może między innymi być wynikiem utraty wiarygodności przez kryterium wykorzystane w dochodzeniu pierwotnym.
- 91 Po drugie, jak przypomniano w pkt 43, 44 i 50 powyżej w ramach badania konieczności utrzymania istniejących środków, instytucjom przysługuje szeroki zakres uznania, w tym możliwość posłużenia się oceną prospektywną. Dopiero gdy zakończy się ocena tej konieczności i instytucje postanowią zmienić istniejące środki, są one związane przy określaniu nowych środków art. 11 ust. 9 rozporządzenia podstawowego zobowiązującym je do zastosowania metody przewidzianej w art. 2 tego rozporządzenia.
- 92 Jak wynika z pkt 49 ww. w pkt 34 wyroku MTZ Polyfilms/Rada, (EU:T:2009:441), wspomnianego w pkt 43 powyżej, art. 11 ust. 9 rozporządzenia podstawowego ma zastosowanie dopiero wtedy, gdy stwierdzono wystąpienie trwałej zmiany okoliczności faktycznych zgodnie z art. 11 ust. 3 tego rozporządzenia i gdy postanowiono na mocy rzeczonych przepisów zmienić istniejące środki, przez co konieczne staje się ponowne obliczenie wielkości dumpingu. Natomiast w odwrotnym przypadku, gdy instytucje stwierdziły brak trwałej zmiany okoliczności, art. 11 ust. 9 rozporządzenia podstawowego nie ma zastosowania. Wynika z tego, że w niniejszej sprawie, skoro instytucje stwierdziły brak

trwałego charakteru zmiany okoliczności podnoszonej przez skarżące, art. 11 ust. 9 rozporządzenia podstawowego nie ma zastosowania, a w każdym razie powołanie się na ów przepis nie pozwala unieważnić podejścia Rady opisanego w motywie 38 zaskarżonego rozporządzenia.

- 93 W konsekwencji skarżące w oczywisty sposób niesłusznie zarzucają instytucjom, iż po pierwsze nie ustaliły dokładnie marginesu dumpingu po przeprowadzeniu przeglądu okresowego, i po drugie, nie dokonały wyboru pomiędzy metodą obliczania wykorzystaną w dochodzeniu pierwotnym a metodą wykorzystaną w ogólnym dokumencie informacyjnym. Rzeczone argumenty opierają się bowiem na art. 11 ust. 9 rozporządzenia podstawowego, który to przepis nie ma zastosowania w niniejszej sprawie.
- 94 Ponadto należy stwierdzić, że okoliczność, iż art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego nie wspomina wyraźnie o pojęciu trwałego charakteru, nie ma wpływu na to, czy art. 11 ust. 9 rozporządzenia podstawowego w związku z art. 2 ust. 12 tego rozporządzenia nakłada na instytucje obowiązek dokładnego obliczenia marginesu dumpingu po przeprowadzeniu przeglądu okresowego. Jak bowiem wynika z interpretacji art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego przedstawionej w pkt 43–50 powyżej, przepis ten należy interpretować, w odniesieniu do dumpingu, w ten sposób, iż umożliwia on instytucjom dokonanie badania zarówno retrospektywnego, jak i prospektywnego. Jak wynika z uwag przedstawionych w pkt 50 i 51 powyżej, jeżeli po przeprowadzeniu badania prospektywnego instytucje stwierdzają brak trwałego charakteru zmiany okoliczności, mogą one odstąpić od dokładnego ustalenia marginesu dumpingu.
- 95 W świetle ogółu powyższych uwag należy oddalić jako bezzasadny zarzut pierwszy, w którym skarżące powołują się na naruszenie art. 11 ust. 9 rozporządzenia podstawowego w związku z jego art. 2 ust. 12.

W przedmiocie naruszenia prawa do obrony

- 96 Skarżące twierdzą, że Rada i Komisja naruszyły ich prawo do obrony, albowiem do dnia wniesienia niniejszej skargi Komisja nie podała im ostatecznego obliczenia marginesu dumpingu, przy czym rzeczone obliczenie posłużyło jako podstawa wniosków dotyczących zarówno kontynuacji i istnienia dumpingu, jak też trwałego charakteru zmiany okoliczności oraz ostatecznych wniosków z częściowego przeglądu okresowego. Skarżące wyjaśniają, że gdyby Komisja podała im to obliczenie, umożliwiłoby im to lepszą obronę ich praw w odniesieniu do obliczenia dumpingu i wniosków dotyczących dumpingu ogółem, w tym argumentu dotyczącego metody obliczania wykorzystanej w dochodzeniu pierwotnym, co mogłoby mieć znaczący wpływ na ich sytuację prawną.
- 97 Rada nie zgadza się z argumentacją skarżących.
- 98 Zgodnie z orzecnictwem wymogi wynikające z zasady poszanowania prawa do obrony obowiązują nie tylko w ramach postępowań mogących prowadzić do nałożenia sankcji, lecz również w dochodzeniach poprzedzających wydanie rozporządzeń antydumpingowych, które mogą dotyczyć zainteresowanych przedsiębiorstw w sposób bezpośredni i indywidualny oraz powodować niekorzystne dla nich konsekwencje (wyrok z dnia 27 czerwca 1991 r., Al-Jubail Fertilizer/Rada, C-49/88, Rec, EU:C:1991:276, pkt 15). W szczególności w toku postępowania administracyjnego zainteresowane przedsiębiorstwa muszą mieć możliwość skutecznego przedstawienia swego stanowiska dotyczącego prawidłowości i znaczenia przywołanych faktów i okoliczności oraz dowodów, na których Komisja oparła swoje twierdzenia w przedmiocie wystąpienia praktyki dumpingowej i wynikającej z niej szkody (ww. wyrok Al-Jubail Fertilizer/Rada, EU:C:1991:276, pkt 17). Wymagania te zostały jeszcze doprecyzowane w art. 20 rozporządzenia podstawowego, którego ust. 2 stanowi, że wnioskodawcy, importerzy i eksporterzy oraz ich reprezentatywne stowarzyszenia oraz przedstawiciele kraju wywozu „mogą wystąpić z wnioskiem o przekazanie dokonanych w toku postępowania najważniejszych ustaleń i faktów, na podstawie których ma być zalecane wprowadzenie środków ostatecznych”.

- 99 W niniejszej sprawie wystarczy stwierdzić, że ostateczne obliczenie marginesu dumpingu nie stanowiło najważniejszego ustalenia i faktu. Jak bowiem zaznaczono w pkt 87 powyżej, Rada wskazała w motywie 38 zaskarżonego rozporządzenia, że nie zachodziła potrzeba wypowiedania się w sprawie konieczności dokładnego obliczenia indywidualnego marginesu dumpingu dla każdej ze skarżących, gdyż w każdym razie brak było wystarczających dowodów, aby uznać, że zmiana okoliczności w okresie dochodzenia przeglądownego, w odniesieniu do marginesu dumpingu, miała trwały charakter. Tymczasem, jak wynika z pkt 76 i 78 powyżej wobec tego, że skarżące nie przedstawiły dowodów mogących wykazać, iż zmiana okoliczności, na jaką się powołały, była trwała, owo ustalenie Rady nie jest bezprawne, ze względu na co miała ona prawo bez dokładnego obliczania marginesu dumpingu postanowić o utrzymaniu obowiązujących środków. W konsekwencji należy stwierdzić, że nawet zakładając, iż rzekome naruszenie prawa do obrony, na jakie powołują się skarżące, zostało wykazane, z uwagi na fakt, że wspomniane naruszenie odnosi się do sposobu obliczania marginesu dumpingu, nie może ono powodować stwierdzenia nieważności zaskarżonego rozporządzenia, gdyż, jak zaznaczono powyżej, Rada oparła swą decyzję na stwierdzeniu braku trwałego charakteru zmiany okoliczności, na którą się powołano.
- 100 Ponadto należy zauważyć, że Komisja podała skarżącym obliczenie marginesu dumpingu w dniu 28 października 2011 r. w ogólnym dokumencie informacyjnym. Skarżące przedstawiły ich uwagi w odniesieniu do tego dokumentu w dniu 14 listopada 2011 r. W uwagach tych skarżące poświęcają wiele miejsca obliczeniu marginesu dumpingu. Należy wobec tego uznać, że skarżące wykonały przysługujące im prawo do obrony i to mimo że Rada ostatecznie postanowiła nie określać definitywnie marginesu dumpingu.
- 101 W świetle powyższych uwag należy oddalić jako bezzasadny zarzut pierwszy, w którym skarżące powołują się na naruszenie ich prawa do obrony.
- 102 W świetle ogółu wniosków przedstawionych w pkt 82, 95 i 101 powyżej należy oddalić w całości zarzuty pierwszy i trzeci.

W przedmiocie zarzutu drugiego dotyczącego obliczania ceny eksportowej

- 103 Skarżące utrzymują w istocie, że instytucje popełniły oczywisty błąd w ocenie po pierwsze, stwierdzając, że według orzecznictwa nie tworzyły one wraz z RFAI jednego podmiotu gospodarczego, oraz po drugie, i wskutek tego uznając, że dostosowanie ceny eksportowej odpowiadające kosztom sprzedaży, kosztom administracyjnym i innym kosztom ogólnym oraz marży zysku RFAI, powinno odbyć się zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego.
- 104 Rada i Euroalliances kwestionują argumenty skarżących.
- 105 Jako że, jak wskazano powyżej, instytucje miały prawo nie ustalać dokładnie marginesu dumpingu, należy stwierdzić, że zarzut drugi jest nieistotny dla sprawy. Zarzut drugi oparty jest bowiem w istocie na bezprawności obliczenia ceny eksportowej w ramach ustalania marginesu dumpingu.
- 106 W konsekwencji należy oddalić zarzut drugi jako nieistotny dla sprawy.
- 107 W świetle wniosków przedstawionych w pkt 102 i 106 powyżej skargę należy oddalić w całości.

W przedmiocie kosztów

- 108 Zgodnie z art. 87 § 2 regulaminu postępowania kosztami zostaje obciążona, na żądanie strony przeciwnej, strona przegrywająca sprawę. Ponieważ skarżące przegrały sprawę, należy zgodnie z żądaniem Rady obciążyć je kosztami postępowania.

- 109 Ponadto zgodnie z art. 87 § 4 akapit pierwszy regulaminu postępowania instytucje, które przystąpiły do sprawy w charakterze interwenienta, pokrywają własne koszty. Komisja, która przystąpiła do sprawy w charakterze interwenienta popierającego żądania Rady, pokryje zatem własne koszty.
- 110 Wreszcie Euroalliages pokrywa własne koszty zgodnie z art. 87 § 4 akapit trzeci regulaminu postępowania.

Z powyższych względów

SĄD (druga izba)

orzeka, co następuje:

- 1) **Skarga zostaje oddalona.**
- 2) **Chelyabinsk electrometallurgical integrated plant OAO (CHEMK) i Kuzneckie ferrosplawy OAO (KF) pokrywają własne koszty oraz koszty poniesione przez Radę Unii Europejskiej.**
- 3) **Komisja Europejska pokrywa własne koszty.**
- 4) **Euroalliages pokrywa własne koszty.**

Martins Ribeiro

Gervasoni

Madise

Wyrok ogłoszono na posiedzeniu jawnym w Luksemburgu w dniu 28 kwietnia 2015 r.

Podpisy

Spis treści

Ramy prawne	2
Okoliczności powstania sporu	3
Przebieg postępowania i żądania stron	5
Co do prawa	5
W przedmiocie rozpatrywanych łącznie zarzutów pierwszego i trzeciego, dotyczących naruszenia art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego i art. 11 ust. 9 rozporządzenia podstawowego w związku z art. 2 ust. 12 tego rozporządzenia oraz naruszenia prawa do obrony	6
W przedmiocie naruszenia art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego	7
– W przedmiocie pierwszego zarzutu szczegółowego podniesionego w ramach zarzutu pierwszego, dotyczącego naruszenia przez instytucje prawa w odniesieniu do zakresu uznania przysługującego im na podstawie art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego	7
– W przedmiocie drugiego zarzutu szczegółowego podniesionego w ramach trzeciego zarzutu, dotyczącego oczywistego błędu w ocenie ze względu na stwierdzenie przez instytucje w odniesieniu do marginesu dumpingu, braku trwałego charakteru zmiany okoliczności	10
W przedmiocie naruszenia art. 11 ust. 9 rozporządzenia podstawowego w związku z art. 2 ust. 12 tego rozporządzenia	13
W przedmiocie naruszenia prawa do obrony	15
W przedmiocie zarzutu drugiego dotyczącego obliczania ceny eksportowej	16
W przedmiocie kosztów	16